

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 6 มาตรา 48 ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

การประเมินคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็ก เป็นกระบวนการประเมินผลการทำงานตามมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ ที่ดำเนินการโดยบุคคลภายในหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานภายในสถานรับเลี้ยงเด็ก การประเมินคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการที่ทำให้ทราบถึงความสามารถหรือศักยภาพในการจัดการศึกษาของสถานรับเลี้ยงเด็กว่าบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่ และนำผลการประเมินไปแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องได้ทันทีเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการตรวจสอบการทำงานของสถานรับเลี้ยงเด็กหรือการประเมินตนเอง (Self Assessment) และเป็นการเตรียมความพร้อมรับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่จะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกให้ทั่วถึงภายในปี พ.ศ. 2559

ศูนย์เด็กเล็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กแต่ละแห่งมีอิสระในการบริหารจัดการด้วยตนเอง ทั้งในด้านหลักสูตร งบประมาณ บุคลากร และงานบริหารทั่วไป ดังนั้นคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพในการบริหารจัดการจึงมีความแตกต่างกัน รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความร่วมมือของกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง การสนับสนุนจากชุมชน หน่วยงานหรือองค์กรที่อยู่ใกล้เคียงสถานศึกษา และการติดตามช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด เด็กปฐมวัยอาจได้รับการเลี้ยงดูที่ขาดมาตรฐาน ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อ

สุขภาพอนามัยและพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย รวมทั้งวัฒนธรรมจากภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษา

สถานศึกษาทุกแห่งรวมทั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กถือว่าเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการเลี้ยงดูและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ร่างกาย สังคม อารมณ์-จิตใจ เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา การดำเนินงานที่ผ่านมาสถานรับเลี้ยงเด็กใช้เกณฑ์การประเมินศูนย์เด็กเล็กน่ายู่เป็นมาตรฐาน ซึ่งมุ่งควบคุมด้านสุขภาพอนามัยเป็นหลัก ไม่ครอบคลุมการบริหารจัดการทั้งหมด และไม่มีระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน จึงไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนต่อประชาชน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ขาดระบบการควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา อีกทั้งภายในปี 2559 และในวงรอบต่อไป สถานรับเลี้ยงเด็กทุกแห่งจะต้องรับการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สถานรับเลี้ยงเด็กจึงควรมีระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ, 2555 : 2)

สมโภชน์ หลักฐาน (2548 : 3) กล่าวถึง ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าสถานศึกษาคำเนินการจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน สามารถทำให้เด็กเป็นประชากรที่มีคุณภาพ เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา อันนำไปสู่การกำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาและเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคนในสถานศึกษาต้องรับรู้ และปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบให้บรรลุถึงเป้าหมายคือมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดขึ้น

การประเมินคุณภาพภายใน (Internal Quality Assessment) เป็นระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดโดยสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ต้องดำเนินการให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาอย่างต่อเนื่อง กระบวนการประเมินคุณภาพภายในเป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในกระทำโดยบุคลากรในหน่วยงาน

หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด ถือเป็นกระบวนการตรวจสอบการทำงานของตนเอง (Self Evaluation) โดยประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงตนเอง และพร้อมที่จะได้รับการประเมินคุณภาพจากหน่วยงานต้นสังกัด และการประเมินจากหน่วยงานภายนอกอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554 : 7)

สถานรับเลี้ยงเด็กจำเป็นต้องมีระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพด้วยมาตรฐานซึ่งสอดคล้องกับระบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติหรือการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้มาตรฐานเป็นเครื่องมือพื้นฐานของการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยสามารถนำไปใช้ประเมินตนเอง (Self-Assessment) เพื่อกำหนดแนวทางปรับปรุงการดำเนินการของตนเอง (Self Improvement) โดยความร่วมมือของบุคลากรภายในสถานรับเลี้ยงเด็ก และหน่วยงานที่กำกับดูแล

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการรับรองประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชน ผู้ปกครอง และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพ ให้มีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ทั้งการมีความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่างๆ ที่ปรากฏในหลักสูตรหรือมาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้

มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติกำหนดเกณฑ์มาตรฐานบนพื้นฐาน 3 ประการ คือ (1) การบริหารจัดการที่ดี ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การบริหารงานอย่างเป็นระบบ การบริหารจัดการบุคลากร การจัดสภาพแวดล้อมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มาตรการด้านความปลอดภัยของสถานรับเลี้ยงเด็ก และการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม (2) การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาเด็ก การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านจิตใจ-อารมณ์ และการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา และ (3) คุณภาพเด็ก ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกายและสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพของตน เด็กมีพัฒนาการทางด้านจิตใจ-อารมณ์ สังคม เด็กได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ และเด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา คือ เด็กต้องได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2554 ได้มีมติให้ความเห็นชอบร่างมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ ให้ใช้เป็นมาตรฐานกลางของประเทศ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 9 หน่วยงาน ได้แก่

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นำมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลการดำเนินงาน และยกระดับคุณภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก (สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ, 2555 : 2 - 3)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญของชีวิตที่จะเติบโตขึ้นเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศ เด็กปฐมวัยทุกคนที่เข้ารับบริการในสถานรับเลี้ยงเด็ก ต้องได้รับการพัฒนารอบด้านตามวัยอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องแบบองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์-จิตใจ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นการรักษาคุณภาพของการบริการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของเด็กในระยะยาว จึงมีมติให้ทุกสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ นำมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติมาใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน ดังนั้นเมื่อวันที่ 25 - 27 เมษายน พ.ศ. 2557 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ จึงจัดการอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้กับสถานรับเลี้ยงเด็กทุกแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ จัดทำแผนพัฒนาสถานรับเลี้ยงเด็กเพื่อรองรับการประเมินจากภายนอก (สมศ.) โดยนำมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติซึ่งเป็นมาตรฐานกลางของประเทศ มาใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลการดำเนินงานและเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก และเร่งรัดให้บรรลุผลเป็นรูปธรรม สถานรับเลี้ยงเด็กทุกแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ควรพัฒนาให้ได้ตามมาตรฐาน สถานรับเลี้ยงเด็กใดมีการดำเนินงานดีเด่นแล้วให้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และหากสถานรับเลี้ยงเด็กใดที่ยังไม่พร้อมควรปรับปรุงการดำเนินงานของตนเองให้ได้มาตรฐานต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในและสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอเมืองเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบข้อมูลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอเมืองเชียงใหม่
2. ได้รูปแบบในการพัฒนาระบบกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อใช้ยกระดับคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยกำหนดขอบเขตในการศึกษาดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็ก และรูปแบบการพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และพี่เลี้ยงเด็ก จำนวน 243 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูจากสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอเมืองเชียงใหม่ 2559 จำนวน 6 แห่ง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบการพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยใช้มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติเป็นเกณฑ์ ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการสถานรับเลี้ยงเด็ก ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก และด้านคุณภาพเด็ก

ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอเมืองเชียงใหม่

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในปีการศึกษา 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

สถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน ศูนย์เด็ก สถานพัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ หรือชื่อที่เรียกเป็นอย่างอื่น เป็นสถานที่ดำเนินการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวนตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป โดยได้รับการอนุญาตให้จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ และผู้ดำเนินการทำการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็กปฐมวัย

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กอายุต่ำกว่า 6 ปีหรืออายุ 5 ปี 11 เดือน 29 วัน ที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็ก

มาตรฐาน หมายถึง มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ (1) การบริหารจัดการที่ดี (2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และ (3) คุณภาพเด็ก มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติเป็นแนวทางหรือเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กและเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดขึ้นสำหรับสถานศึกษาระดับปฐมวัย ตลอดจนเขตพื้นที่การศึกษานำมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษาต่อไป

ครูผู้ดูแลเด็กหรือครูพี่เลี้ยง หมายถึง บุคคลซึ่งทำหน้าที่หลักในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยของเด็ก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไร เพื่อให้ได้ผลออกมาตามความต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันในรูปของเอกสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย บังจ็ญนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร การจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินการ

ระบบกลไกการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง เป็นระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับปฐมวัย ให้เป็นไปตามนโยบายที่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด กระทำโดยบุคลากรในหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติเป็นเกณฑ์ เป็นกระบวนการตรวจสอบการทำงานของตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การพัฒนาปรับปรุงตนเอง

การพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการ และดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับ ผู้รับบริการทางการศึกษาว่าการดำเนินการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือ คุณลักษณะพึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด

ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวชี้วัด ตัวประกอบ ตัวแปร หรือค่าที่สังเกตได้ ซึ่งบ่งบอกสถานภาพ หรือสะท้อนลักษณะการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงานที่สามารถวัดและสังเกตได้ เพื่อบอก สถานภาพทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในประเด็นที่ต้องการ

เกณฑ์การประเมิน หมายถึง มาตรฐานของแต่ละตัวบ่งชี้คุณภาพที่พัฒนาจากเกณฑ์และ แนวปฏิบัติของมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ

